

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Testimonis de Jesucrist

El missatge de Jesucrist ha transcendit al llarg de més de 2.000 anys. És un regal que van rebre els nostres avantpassats, l'hem rebut nosaltres i el rebiran els que vindran, si són capaços d'obrir el cor i escoltar la preciosa melodia que Déu ens ofereix.

Moltes persones han donat testimoni de l'Evangeli, donant la seva pròpia vida per amor a Crist. Recentment, podem afegir dos germans més a la llista d'aquells que van afrontar la persecució religiosa i la mort amb valentia i esperança, perdonant els seus assassins. Van actuar com Crist a la Creu.

El passat dia 13 d'abril, el papa Francesc va aprovar el Decret pel qual es reconeix el martiri del sacerdot Gaietà Clausellas Ballvé (1863-1936) i del laic Antoni Tort Reixachs (1895-1936). Aquests dos Servents de Déu seran beatificats a la Basílica de la Sagrada Família de Barcelona el proper dissabte 23 de novembre*.

Mn. Clausellas va ser ordenat sacerdot l'any 1888 i és conegut com «el pare dels pobres» per la caritat amb què va atendre, com a capellà, l'Asil d'ancians de Sabadell, des del 1916 fins a la seva mort. Aquestes paraules van sortir dels seus llavis, quan li van advertir que per seguretat havia d'exiliar-se: «Vaig prometre al meu antecessor en el càrrec i fundador que mai no abandonaria els ancians de l'Asil, i que, si això significa que he de vessar la meua sang, ho accepto plenament i ofereixo la meua vida a Déu» (cf. *Relatio et vota*, 2015, p. 46).

El 14 d'agost de 1936, quan van anar a detenir-lo per afusellar-lo, va sortir serè resant el *Te Deum*. L'endemà, a primera hora del matí, va ser assas-

Antoni Tort, portant del Sant Crist, a l'esquerra de la imatge.
Foto: Antoni Pérez Moya. Arxiu Família Tort

sinat a la cuneta prop de l'ermita de Sant Julià d'Altura.

El Sr. Tort, joier de professió, es va casar l'any 1917 amb Maria Josefa Gavín i van tenir 11 fills. El 1936,

el seu germà Francesc, el bisbe Irurita i el seu secretari, i quatre religioses, es van refugiar a casa seva a Barcelona. Portaven una vida intensa de pietat i pregària.

L'1 de desembre de 1936, un grup de milicians van escorcollar el domicili. Quan un d'ells va agafar el copó amb les formes consagrades, l'Antoni l'hi va arrabassar, dient: «Al meu Senyor no el toquen». Després va repartir l'Eucaristia entre els presents. Aquella mateixa tarda, van ser detinguts el bisbe i el seu secretari per ser sacerdots, l'Antoni per acollir sacerdots i religioses, i en Francesc, el seu germà, per constar en una llista tradicionalista. Tots ells van ser conduïts al centre de detenció, situat al convent de Sant Elies, actual parròquia de Santa Agnès de Barcelona. El decret del Papa considera provat que, la nit del 3 de desembre de 1936, l'Antoni i el seu germà van ser assassinats per odi a la fe al cementiri de Montcada.

Llegim a l'Evangeli que «Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics» (Jn 15,13). El martiri de Gaietà i Antoni ens ha d'ajudar a afrontar les creus de cada dia amb amor, serenitat i esperança.

Benvolguts germans i germanes, la beatificació d'aquests nous testimonis de Crist no només confirma la seva santedat, sinó que per a nosaltres és una invitació a viure i a encarnar en el món l'Evangeli de l'amor, de la pau, de la fraternitat i del perdó.

* Aquesta cerimònia es podrà seguir en directe, el 23 de novembre, a partir de les 11 h, a través del següent enllaç:

ACTUALITAT

La Sagrada Família acull la beatificació de dos màrtirs de la Guerra Civil

El proper dissabte 23 de novembre, a les 11 h, se celebrarà a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona la cerimònia de beatificació de dos servents de Déu: Gaietà Clausellas i Ballvé (1863-1936), sacerdot, i Antoni Tort i Reixachs (1895-1936), fidel laic. Ambdós van morir màrtirs a l'inici de la Guerra Civil testimoniant la seva fe amb generosa fidelitat a Crist i a l'Església.

La celebració serà presidida pel cardenal Marcello Semeraro, prefecte del Dicasteri de les Causes

dels Sants. Concelebraran el cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona, Mons. Salvador Cristau, bisbe de Terrassa i els dos bisbes auxiliars de Barcelona, Mons. David Abadías i Mons. Javier Vilanova.

Testimonis de fe i dedicació

Gaietà Clausellas va destacar pel seu compromís amb els pobres i les persones grans, mentre que Antoni Tort va viure la seva fe com a espòs, pare de fa-

mília i treballador. Les seves vides són un testimoni inspirador per a la societat actual, tant en l'àmbit familiar com social.

Per assistir a la cerimònia és imprescindible disposar d'una invitació gratuïta que es pot recollir a la parròquia de la Sagrada Família, del 4 al 22 de novembre. Horari: de dilluns a divendres, de 10 a 13 h i de 17 a 20 h.

ENTREVISTA

Defensar la fe

LLUÍS CARRERAS DEL RINCÓN

L'advocat, professor universitari i orientador familiar Lluís Carreras del Rincón, pare de 10 fills, és coordinador de *Catholic Voices* Barcelona, un projecte que forma persones perquè puguin representar la fe catòlica de manera atractiva i convincent en els mitjans de comunicació i fòrums públics. Considera que per defensar la fe no hem d'aixecar la veu i que els millors que ho poden fer són aquells que tinguin «una bona formació teològica, habilitats comunicatives i una passió per compartir la fe de manera respectuosa i ben argumentada».

Per què no hem d'aixecar mai la veu quan defensem la fe?

Perquè la serenitat i el respecte són fonamentals per al diàleg genuí i efectiu. Elevar la veu crea tensió i separació, i a més desacredita el nostre argument. Cal compartir la fe amb amor i comprensió. Així construirem ponts, i no pas murs, promovent un intercanvi d'idees que enriqueixi totes les parts implicades.

Què proposa per arribar a convèncer el nostre interlocutor?

Primer de tot, escoltar. Sovint estem tan enfocats a transmetre el nostre missatge que oblidem la importància d'entendre el punt de vista de l'altre. Això impedeix un diàleg fructífer. D'aquí la importància d'escoltar qui opina diferent, a identificar el valor positiu que generalment hi ha en determinades opinions, per connectar a continuació amb aquest valor positiu i començar a argumentar des d'aquí, des de la trobada en alguna cosa comuna.

Com ens podem entrenar per a conversar amb persones no-creients?

Per a entrenar-nos, recomanem participar en grups de debat, tallers de comunicació o a les sessions de formació organitzades per *Catholic Voices*. Aquestes activitats ajuden a desenvolupar habilitats de conversa respectuosa i argumentació sòlida, sempre amb l'objectiu de mantenir la calma i la claredat en el discurs, amb un to positiu i un somriure a la cara.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Un esforç il·lusionat

El tema educatiu és actualitat. Els resultats de treballs comparatius sobre nivells aconseguits, la qualitat de l'acció docent, els dèficits de l'escola, l'estat d'ànim del professorat... generen preocupació social que se signfica en llibres, articles, normativa legal, taules rodones i manifestos... i preocupació en els pares.

Ben segur que fora convenient que els educadors —pares, mestres i professors, principalment— però també els que eduquen des d'altres àmbits —lleure, catequesi, esport, mitjans de comunicació...— consideressin la conveniència de fer autocrítica: revisar les postures educatives, revisar la metodologia i revisar el testimoni personal.

Constatar si les propostes educatives formen en el rigor, en la consciència que dur a terme una tasca, un treball ben fet, demana una fidelitat il·lusionada que sempre requereix esforç. Un esforç que neix del descobriment vital que imaginar, planejar, construir, realitzar i acabar un projecte és el fruit d'un treball, d'una acció que fa el resultat més nostre, no perquè l'hàgim comprat, sinó perquè és la nostra obra personal. Revisar si les propostes educatives ajuden a configurar persones capaces de construir amb el seu esforç i no de destruir.

Formar persones que sàpiguen que la crítica no és un objectiu en ella mateixa, sinó un moment —necessari— en la recerca compartida de la veritat, recerca que sempre demana esforç. Homes i dones que es preocupin per trobar en el present aquella petita esperança que neix cada matí, que sàpiguen sumar esforços i que rebutgin tot allò que contribueixi a restar-los. Necessitem il·lusió i persones que la generin, que plantegin projectes col·lectius que entusiasmin, que donin respostes personals, sentit a la vida.

Revisar la metodologia que s'empra en l'acció educativa que convé fonamentar en un mètode i que ha de tenir una identitat, ha de proposar-se uns objectius. No s'ha d'oblidar que en educació, els ideals sense mètode són cecs, de la mateixa manera que els mètodes sense ideals són buits.

Revisar també —és un aspecte fonamental— la qualitat del mestratge dels educadors, que descansa en el testimoni personal dels educadors que posen un rostre humà als valors i actituds que presenten, que fan que la formulació teòrica verbal esdevingui vida i referent. «El mestratge és llàntia i la instrucció és llum, dona vida la correcció que amonesta» (Pr 6,23).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El regalo del Papa

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El Santo Padre nos ha hecho un grandísimo obsequio. Un regalo que nace de su experiencia espiritual. Profundidad que encontramos en ideas, palabras y trasfondo de todos sus escritos. El pasado 24 de octubre publicó la encíclica *Dilexit nos* (DN), en ella nos ofrece una gran riqueza de contenidos «sobre el amor humano y divino del Corazón de Jesucristo». Su título, *Nos amó*, adentra en las palabras de san Pablo a los Corintios refiriéndose a Cristo, «para ayudarnos a descubrir que de ese amor nada "podrá separarnos". Pablo lo afirmaba con certeza porque Cristo mismo lo había asegurado a sus discípulos: "los he amado"» (DN 1).

El Papa mismo afirma que «lo expresado en este documento nos per-

mite descubrir que lo escrito en las encíclicas sociales *Laudato si'* y *Fratelli tutti* no es ajeno a nuestro encuentro con el amor de Jesucristo, ya que bebiendo de ese amor nos volvemos capaces de tejer lazos fraternos, de reconocer la dignidad de cada ser humano y de cuidar juntos nuestra casa común» (DN 217).

A nuestra Madre María, que sabe mirar con el corazón, le confiamos el ruego del Papa al finalizar la encíclica: «Pido al Señor Jesucristo que de su Corazón santo broten para todos nosotros esos ríos de agua viva que sanen las heridas que nos causamos, que fortalezcan la capacidad de amar y de servir, que nos impulsen para que aprendamos a caminar juntos hacia un mundo justo, solidario y fraterno» (DN 220).

Lectures de la missa diària i santoral

18. □ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Ap 1,1-5a; 2,1-5a / Sl 1 / Lc 18,35-43]. Dedicació de la Catedral. Sant Romà, mr.; sant Aureli, mr. Santa Rosa Filipina, primera missionera del Sagrat Cor.

19. ■ **Dimarts** [Ap 3,1-6.14-22 / Sl 14 / Lc 19,1-10]. Sant Crispí, bisbe d'Ècija; sant Faust o Fost, diaca i mr.; sant Abdies, profeta (s. V aC).

20. ■ **Dimecres** [Ap 4,1-11 / Sl 150 / Lc 19,11-28]. Sants Octavi i Adventor, soldats mrs.; sant Benigne, bisbe i mr. (s. II); santa Silva, vg. i mr.

21. □ **Dijous** [Ap 5,1-10 / Sl 149 / Lc 19,41-44]. Presentació de santa Maria, vg., al temple. Sant Gelasius I, papa (africà, 492-496); sants Honori, Eutiqui i Esteve, mrs.

22. ■ **Divendres** [Ap 10,8-11 / Sl 118 / Lc 19,45-48]. Santa Cecília (o Cíclia), vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumentistes). Sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

23. ■ **Dissabte** [Ap 11,4-12 / Sl 143 / Lc 20,27-40]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès. Santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

24. □ **† Diumenge vinent, diumenge XXXIV de durant l'any** (lit. hores: 2a setm.) [Dn 7,13-14 / Sl 92 / Ap 1,5-8 / Jn 18,33b-37]. **Solemnitat de Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món.** Sant Andreu Dung-Lac, prev., i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX). Sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermina, vg. i mr.; santes Flora i Maria, vgs. i mrs. a Còrdova.

DIUMENGE XXXIII DE DURANT L'ANY

Lectura de la profecia de Daniel (Dn 12,1-3)

En aquell temps es presentarà Miquel, comandant dels exèrcits celestials, que vetlla pels fills del teu poble; hi haurà un temps de desgràcies com no se n'havien vist des que existeixen les nacions fins aquell moment.

Però en aquell moment serà salvat el teu poble, tots els qui estaran inscrits en el llibre. La multitud dels qui dormen a la pols de la terra es desvetllarà, uns per a la vida eterna, altres per a la vergonya d'una reprovació eterna.

Els justos resplendiran com la llum del firmament, els qui hauran conduït el poble pel bon camí brillaran com els estels per sempre més.

Salm responsorial (15)

R. *Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi.*

Senyor, heretat meva i calze meu, / vós m'heu triat la possessió. / Sempre tinc present el Senyor; / amb ell a la dreta, mai no cauré. R.

El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo, / fins el meu cor reposa confiat: / no abandono-reu la meua vida enmig dels morts, / ni deixareu caure a la fossa el qui us estima. R.

M'ensenyareu el camí que duu a la vida: / joia i festa a desdir a la vostra presència; / al vostre costat delícies per sempre. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus (He 10,11-14.18)

Tots els sacerdots oficien diàriament i ofereixen sovint unes víctimes semblants, que mai no poden treure els pecats.

Però Jesucrist, després d'oferir-se una sola vegada com a víctima pels pecats, s'ha assegut per sempre a la dreta de Déu, esperant que Déu faci dels seus enemics l'escambell dels seus peus. Amb una sola oblació, ha consagrat del tot i per sempre els qui havien de ser santificats. Un cop Déu ha perdonat els pecats, ja no cal presentar cap més ofrena per obtenir-ne el perdó.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 13,24-32)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Aquells dies, després d'aquelles desgràcies, el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles aniran caient del cel i els estols que dominen allà dalt trontollaran. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre els núvols amb gran poder i amb gran majestat. Mentrestant enviarà els àngels per reunir els seus elegits, que vindran de tots quatre vents, des dels extrems més llunyans de la terra i del cel. Mireu la figuera i apreneu-ne la lliçó: quan les seves branques es tornen tendres i neixen les fulles, sabeu que l'estiu s'acosta. Igualment, quan vosaltres veureu tot això, sapigheu que ell s'acosta, que ja és a les portes. Us dic amb tota veritat que no passarà aquesta generació sense que s'hagi complert tot això. El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran. Ara, del dia i de l'hora, ningú no en sap res, ni tan sols els àngels ni el fill; només ho sap el Pare.»

Lectura de la profecia de Daniel (Dan 12,1-3)

Por aquel tiempo se levantará Miguel, el gran príncipe que se ocupa de los hijos de tu pueblo; serán tiempos difíciles como no los ha habido desde que hubo naciones hasta ahora.

Entonces se salvará tu pueblo: todos los que se encuentran inscritos en el libro. Muchos de los que duermen en el polvo de la tierra despertarán: unos para vida eterna, otros para vergüenza e ignominia perpetua.

Los sabios brillarán como el fulgor del firmamento, y los que enseñaron a muchos la justicia, como las estrellas, por toda la eternidad.

Salmo responsorial (15)

R. *Protégeme, Dios mío, que me refugio en ti.*

El Señor es el lote de mi heredad y mi copa, / mi suerte está en tu mano. / Tengo siempre presente al Señor, / con él a mi derecha no vacilaré. R.

Por eso se me alegra el corazón, / se gozan mis entrañas, / y mi carne descansa esperanzada. / Porque no me abandonarás en la región de los muertos / ni dejarás a tu fiel ver la corrupción. R.

Me enseñarás el sendero de la vida, / me saciarás de gozo en tu presencia, / de alegría perpetua a tu derecha. R.

Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 10,11-14.18)

Todo sacerdote ejerce su ministerio diariamente ofreciendo muchas veces los mismos sacrificios, porque de ningún modo pueden borrar los pecados. Pero Cristo, después de haber ofrecido por los pecados un único sacrificio, está sentado para siempre jamás a la derecha de Dios y espera el tiempo que falta hasta que sus enemigos sean puestos como estrado de sus pies. Con una sola ofrenda ha perfeccionado definitivamente a los que van siendo santificados. Ahora bien, donde hay perdón, no hay ya ofrenda por los pecados.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 13,24-32)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «En aquellos días, después de la gran angustia, el sol se oscurecerá, la luna no dará su resplandor, las estrellas caerán del cielo, los astros se tambalearán.

Entonces verán venir al Hijo del hombre sobre las nubes con gran poder y gloria; enviará a los ángeles y reunirá a sus elegidos de los cuatro vientos, desde el extremo de la tierra hasta el extremo del cielo.

Aprended de esta parábola de la higuera: Cuando las ramas se ponen tiernas y brotan las yemas, deducís que el verano está cerca; pues cuando veáis vosotros que esto sucede, sabed que él está cerca, a la puerta.

En verdad os digo que no pasará esta generación sin que todo suceda. El cielo y la tierra pasarán, pero mis palabras no pasarán. En cuanto al día y la hora, nadie lo conoce, ni los ángeles del cielo ni el Hijo, solo el Padre.»

COMENTARI

Jesús anuncia un final, on els justos resplendiran

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Hi ha persones que amb una actitud ben pessimista parlen de la fi del món i de la seva pròpia vida, de manera ben trista i catastròfica. Veuen que hi ha un mal ús de les tecnologies i dels recursos de la terra; observen que es fomenta molt l'individualisme, l'egoisme, l'afany de poder i l'enriquiment, encara que això perjudiqui a les altres persones, i espatlli la natura. Acaben dient, que el nostre món i la societat acabaran malament.

També hi ha qui, fent-se gran i amb molts anys, va veient que la seva pròpia vida s'omple de malalties i dolors que li causen importants sofriments que no tenen gaire possibilitats de guarició. La seva situació els fa patir i entristir. Miren la seva pròpia vida, els seus projectes i les seves il·lusions, que es van acabant, com un fracàs. Alguns també ho veuen en la seva pròpia família, el matrimoni, els fills, els nets, els amics...

De vegades, els cristians hem anomenat aquestes situacions dient que ens trobem en una «vall de llàgrimes», i clamem al Senyor perquè ens ajudi i ens alliberi, que ens doni la seva Salvació. Jesús, en els evangelis, no ens diu en lloc que no tindrem desgràcies, ni sofriments, ni destruccions. I Ell mateix va patir fins a morir a la creu.

Però anuncia una realitat nova: «Llavors veuran venir el Fill de l'home per reunir els seus elegits, que vindran de tots quatre vents... Quan vosaltres veieu tot això, sapigheu que Ell s'acosta, que ja és a les portes.»

El profeta Daniel parlant de la fi del món, ens diu: «Els justos resplendiran com la llum del firmament, els que hauran conduït el poble pel bon camí brillaran com els estels per sempre més.»

Que el nostre món és finit i limitat, ja ho sabem; però ens cal, tant com sigui possible, de no quedar-hi aclaparats, ans al contrari, procurar que amb el nostre esforç, treball, solidaritat i pregària, contribuint a la millora de les diferents qüestions i situacions que poden ajudar el benestar comú.

Una aclamació que avui trobem abans de la proclamació de l'Evangeli ens recorda: «estigueu alerta pregant en tota ocasió perquè us pugueu mantenir drets davant el Fill de l'home». Jesús ens ensenya i acompanya en el camí, vers la veritable felicitat.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola. Des del dilluns 18 fins al divendres 22 de novembre, el cardenal Omella assistirà a l'Assemblea Plenària de la CEE, a Madrid. Estarà acompanyat dels bisbes auxiliars de Barcelona, Mons. David Abadías i Mons. Javier Vilanova i Pellisa.

Beatificació de dos màrtirs de la Guerra Civil. El proper dissabte, 23 de novembre, a les 11 h, se celebrarà a la basílica de la Sagrada Família la cerimònia de beatificació de dos servents de Déu: Gaietà Clausellas i Ballvé (1863-1936), sacerdot, i Antoni Tort i Reixachs (1895-1936), fidel i laic. La celebració serà presidida pel cardenal Marcello Semeraro, prefecte del Dicasteri de les Causes dels Sants. Concelebraran la beatificació el cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona. (c/ Mallorca, 40).

Eucaristia a Crist Rei amb professó solemne al Monestir Carmelites de la Immaculada. El proper diumenge, 24 de novembre, a les 12 h, el cardenal Joan Josep Omella presidirà l'Eucaristia Crist Rei amb professó solemne al Monestir Carmelites Descalces de la Immaculada. (c/ Immaculada, 37).

AGENDA

Conferència «Parlar del cel i de l'infern en el món d'avui». El proper dijous, 21 de novembre, a les 19 h, se celebrarà aquesta xerrada que està emmarcada en un cicle de conferències que porta per títol «El més enllà i l'esperança cristiana». Tots els dijous del mes de novembre, diversos professors i professores proposaran les seves ponències per reflexionar entorn d'un tema concret. La tercera conferència va a càrrec del professor Albert Moliner qui exposarà el tema «Parlar del cel i de l'infern en el món d'avui». L'activitat és presencial. Aportacions voluntàries. Tel. 937 553 196, santjosep504@arqbcn.cat. (c/ Sant Josep 18, Mataró).

Recés de discerniment vocacional per a noies. El proper divendres, 22 de novembre, les noies de la diòcesi podran aprofundir en la vocació a la vida consagrada gràcies a gaudir de dos dies amb el Senyor. Per a joves i joves adultes. Organitzat pel Secretariat diocesà de Pastoral amb Joves. Per a més informació: vocacions@arqbcn.cat

Monestir de Sant Pere de les Puel·les. El proper dissabte, 30 de novembre, de 10 a 17 h, recés d'Advent. «Alceu el cap ben alt» (Lc 21,28). Amb la Gna. Conxa Adell. Cal inscripció prèvia enviant un correu electrònic a: activitatspuelles@

gmail.com. Més tard, a les 19 h, Vetlla d'Advent. (c/ Anglès, 55).

Recés Casa de Betània. El proper diumenge, 24 de novembre, de 10 a 18 h, recés dirigit per fra Francesc Sánchez, ofm cap. «Conocimos el Amor de Cristo, así cambió nuestra vida. ¿Y la tuya?». Per a més informació: tel. 933 751 102. (c/ Bonavista 37, Cornellà de Llobregat).

Jubileu dels Joves 2025. Del 27 de juliol al 4 d'agost, els joves de l'Arxidiòcesi pelegrinaran a Roma amb motiu de l'Any Jubilar. Per això, els joves diocesans estan convocats el proper dimarts, 12 de novembre, a les 19 h, a la reunió informativa del Jubileu. Serà al Secretariat de Pastoral amb Joves. (c/ Villarroel, 81).

Sant Carles de Foucauld. El proper dissabte, 30 de novembre, a les 17 h, la Comunitat Ecumènica Horeb i la Comunitat de Jesús us inviten a la seu de la Comunitat de Jesús del carrer Joan Blanques, 10, on se celebrarà l'aniversari de sant Carles de Foucauld. Es presentaran els llibres *René Voillaume y las fraternidades del padre Foucauld*, de José Luis Vázquez, i *La vida del cristà és comunitat*, de la Comunitat de Jesús. Eucaristia presidida per Mn. Ramon Tarrés.

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

LLIBRES

El primer Nadal, de Raimon Carrasco. Aquest llibre de 32 pàgines, editat per l'Editorial Combel, ajuda els més petits de la casa a conèixer la història del naixement de Jesús i com, any rere any, les famílies d'arreu del món celebrem aquesta festivitat. Recomanat per a nens a partir dels 3 anys.

La cicatriu que perdura, de Núria Casas. Aquest llibre de 155 pàgines, editat per Albada Editorial, ens parla sobre l'anorèxia, però també sobre com aprendre a sobreposar-se a les ferides, a no mirar-se-les de reüll.

Profund, honest i audaç, és la història d'una jove que, arran d'un trastorn de la conducta alimentària, aprèn a mirar-se el seu cos, els seus amics, la seva família, la seva relació amb Déu i la seva vida des d'una nova perspectiva. És un recorregut des d'allò que d'entrada sembla superficial fins als anhels ocults de l'ànima que fa entendre com el dolor, si en sabem llegir la lliçó, ens transforma.

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Testigos de Jesucristo

El mensaje de Jesucristo ha trascendido a lo largo de más de 2.000 años. Es un regalo que recibieron nuestros antepasados, lo hemos recibido nosotros y lo recibirán los que vendrán, si son capaces de abrir el corazón y escuchar la hermosa melodía que Dios nos ofrece.

Muchas personas han dado testimonio del Evangelio, dando su propia vida por amor a Cristo. Recientemente, podemos sumar a dos hermanos más a la lista de aquellos que afrontaron la persecución religiosa y la muerte con valentía y esperanza, perdonando a sus asesinos. Actuaron como Cristo en la Cruz.

El pasado día 13 de abril, el papa Francisco aprobó el Decreto por el que reconoce el martirio del sacerdote Gaietà Clausellas Ballvé (1863-1936) y del laico Antoni Tort Reixachs (1895-1936). Estos dos Siervos de Dios serán beatificados en la Basílica de la Sagrada Familia de Barcelona el próximo sábado 23 de noviembre*.

Mn. Clausellas fue ordenado sacerdote en 1888 y es conocido como «el padre de los pobres» por

la caridad con que atendió, como capellán, el Asilo de ancianos de Sabadell, desde 1916 hasta su muerte. Estas palabras salieron de sus labios, cuando le advirtieron que por seguridad debía exiliarse: «Yo prometí a mi antecesor en el cargo y fundador que nunca abandonaría a los ancianos del Asilo, y que, si esto significa que he de derramar mi sangre, lo acepto plenamente y ofrezco mi vida a Dios» (cf. *Relatio et vota*, 2015, p. 46).

El 14 de agosto de 1936 cuando fueron a prenderle para fusilarle, salió sereno rezando el *Te Deum*. Al día siguiente, a primera hora de la mañana, fue asesinado en la cuneta cercana a la ermita de Sant Julià d'Altura.

El Sr. Tort, joyero de profesión, contrajo matrimonio en 1917 con María Josefa Gavín y tuvieron 11 hijos. En 1936, su hermano Francisco, el obispo llurita y su secretario, y cuatro religiosas, se refugiaron en su casa de Barcelona. Llevaban una vida intensa de piedad y oración.

El 1 de diciembre de 1936, un grupo de milicianos registraron el domicilio. Cuando uno de ellos

cogió el copón con las formas consagradas, Antoni se lo arrebató, diciendo: «A mi Señor no lo tocan». Después repartió la Eucaristía entre los presentes. Por la tarde de este mismo día, fueron detenidos el obispo y su secretario por ser sacerdotes, Antoni por acoger a sacerdotes y religiosas, y Francisco, su hermano, por constar en una lista tradicionalista. Todos ellos fueron conducidos al centro de detención, situado en el convento de San Elías, actual parroquia de Santa Inés de Barcelona. El decreto del Papa consideraba probado que, en la noche del 3 de diciembre de 1936, Antoni y su hermano fueron asesinados por odio a la fe en el cementerio de Montcada.

Leemos en el Evangelio que «Nadie tiene un amor más grande que el que da la vida por sus amigos» (Jn 15,13). El martirio de Gaietà y Antoni nos tiene que ayudar a afrontar las cruces de cada día con amor, serenidad y esperanza.

Queridos hermanos y hermanas, la beatificación de estos nuevos testigos de Cristo no solo confirma su santidad, sino que es para nosotros una invitación a vivir y a encarnar en el mundo el Evangelio del amor, la paz, la fraternidad y el perdón.

* Esta ceremonia se podrá seguir en directo, el 23 de noviembre, a las 11 h, a través del siguiente enlace:

